

עלון מורד
סיפורים
מחזקים

העלון שלי
בשבת ובחג

קורח לא השכיל להבין

רצה' הוא הפשיל שרוולים נלחם נגד משה רבינו, המריד אחרים והכל כדי לזכות במה שהשם נתן למשה רבינו. קורח נחשב לתלמיד חכם ומוכשר, ובכל זאת נפל ברוחניות, כי לא הפנים, שמה שאתה מקבל ומה שקורה לך, השם עושה את זה וזה הטוב עבורך. דבר שכיח במקומות עבודה, אתה עובד המון שנים, מוערך מאד ע"י המעסיקים, מקבל תדיר "עובד מצטיין" אבל בכל פעם שנפתחת משרה חדשה, שהיא קידום משמעותי עבורך, בתנאים, בשכר, במעמד וכו', במקום לקדם אותך, כי אתה מביא איתך ניסיון, ידע ולא צריך לעבור הכשרה, מנחיתים לאותה משבצת ניהולית, אדם מבחוץ, חסר ניסיון, חסר ביטחון, עם ידע פחות משלך, בפעם הראשונה אתה תמה ובולע את הצפרדע, אבל זה קורה כבר פעמים מספר במשך 25 שנות עבודתך, אתה ממורמר, מרגיש שאין צדק! ואומר לעצמך "התפקיד הזה תפור עלי, המשרה הזו בדיוק אני, אינני מבין איך ההנהלה לא רואה זאת?"

אז נכון, זה לא מובן כלל, ההרגשה בלב נוראית, ברם, אדם שנמצא בסטואציה שהיה צריך לקבל משהו ולא קיבל, ציפה לאיזה דבר וזה לא הגיע, חייב ללמד עצמו, שככה השם רצה והכל מהלכים שלו יתברך, נכון, להגיע לתובנה הזו, זה לא בלחיצת כפתור, אבל כל יהודי חייב ל'אמן' עצמו להגיע לידיעה הזו "שככה השם רצה" כי אחרת היצר יכול להביא אותך להיות חלילה כמו קורח. **למשפחת שוהם** היתה בת שהיתה אמורה להינשא, אבל כמה שבועות לפני היום המאושר, בוטלה החתונה מצד החתן! הבת לקחה את זה קשה, ההורים היו בצער ועברו ימים לא פשוטים וזה כמובן היה נושא השיחה בכל יום ובמיוחד בשבתות. האמא חשבה שמוטב להם לצאת שבת אחת לבית מלון בצפון כדי להתאווור, לרכך מעט את האכזבה מביטול השמחה של הבת.

ביצעו הזוג שוהם הזמנה מראש לבית מלון לשבת בעוד שבועיים וכשהגיעה העת, נסעו ביום שישי לצפון, אבל כשהגיעו למלון מה הופתעו כשנאמר להם שהמלון תפוס עד אספ מקום! "אבל יש לנו הזמנה על שם משפחת שוהם" תמזה הזוג שוהם. "כן, הייתם אמורים להגיע לכאן בשבת שעברה ומשום מה לא הגעתם, אתם טעיתם

בתאריך, ההזמנה שלכם היא לשבת שעברה לא לשבת הזו" המנכ"ל עוד ניסה לעזור, אבל לא היה אפילו חדר אחד פנוי.

ישבו הזוג שוהם מאוכזבים עם המזוודות בלובי, ראשית כדי לעכל את הטעות שלהם, מאז ביטול החתונה, הראש לא במקום, ואפילו לא שמו לב והתבלבלו בתאריכים! אדם אחד ראה את כל ההתרחשות, לבו כאב על הזוג שוהם, הוא ואשתו הלכו לקבלה ואמרו שהם מוותרים על החדר שלהם לטובת הזוג שוהם ושהם יסעו חזרה ויעשו שבת בבית.

שבו אותו זוג חזרה לביתם. הם ידעו שלא יספיקו לבשל לשבת, אז בדרך הביתה, עצרו בקייטרינג וקנו אוכל מוכן לשבת. הגיעו ב"ה לביתם עם הקייטרינג והמזוודות, האשה שמה את היד על הידית ואמרה לבעלה 'הדלת פתוחה!' 'מה? לא נעלנו?' השיב הבעל. הם נכנסו פנימה ולפתע ראו מול עיניהם, לא פחות ולא יותר - גנב, עוד לא הספיקו להבין את האירוע והגנב כמו חתול ברח והבעל אחריו בריצה, אבל הגנב זריז, הספיק לעלות על אופנוע ולברוח, והבעל בשניות הספיק ב"ה לראות את המספר של האופנוע.

הגנב הספיק לקחת 45 אלף ₪ שהיו במגירה. הלך הבעל לתחנת משטרה סיפר את המקרה ומסר את המספר של האופנוע. המשטרה חיפשה אחרי הגנב וב"ה לפי המספר של האופנוע נתפס הגנב עם כל ה-45 אלף ₪ והכסף הוחזר לאותו זוג שעה לפני כניסת השבת. והבינו האשה והבעל שבזכות הויתור שלהם לזוג שוהם, קיבלו את כספם בחזרה, כי אחרת אם הם לא עושים את המצווה הזו ונשארים במלון, הגנב היה 'זוכה' באותם 45 אלף ₪ והם היו נשארים עם כאב הלב.

לאותו זוג היה בן רווק שהתפלל בכוונה יתירה וביקש מהשם שהזיווג

הראשון שלו יצליח. הוא לא רצה את כל הכאב ראש של מספר פגישות, התלבטויות, שדכנים ושדכניות וכל מיני עניינים, הוא רצה שהבחורה הראשונה שיפגוש תהיה אשתו! ביום ראשון אחרי מאורעות המלון והגנב... נזכר האב, שאותו זוג שוהם הגיעו לנופש כי היו שבר כלי, בגלל הבת שחתונתה בוטלה ובאו פשוט להירגע. לאב היה רעיון, והוא הצליח לאתר את הטלפון של הזוג שוהם, התקשר והתעניין בבתם לבנו, על פי הנתונים, נשמע שהכל מתאים! קבעו ביניהם פגישה, הכל זרם ב"ה ונסגר וורט וחתונה, ובשביל לסגור מעגל, השבת חתן, נקבע באותו מלון שמשם התחיל הכל.

וראינו שממסירות נפש, ויתור וחשיבה על הזולת רק מרויחים. אותו זוג הרויח 45 אלף דולר בחזרה וגם זיווג משמים לבנם. הזוג הגיע למלון, כבר ראה הנופש מול עיניו, אבל האב נתן בקלות את החדר שלו לאדם שהוא לא מכיר ולא חשב מחשבות כמו: 'מה פתאום שהאדם הזה יקבל חדר על חשבונתי? זה החדר שלי וכו' קורח שהיה במעמד גבוה, אם רק היה חושב ואומר 'משה הוא המנהיג, זה מגיע לו, אני הולך עם השם בתמימות ואם השם בחר במשה רבינו, אז כך זה צריך להיות' היה מרויח בענק!

לפני הרבה שנים, בתלמוד תורה אחד, הגיע ילד עם שעון אלקטרוני

ומחשב, בימים ההם זה עשה רושם רב על כל הילדים, שבאו לראות את השעון וכל אחד רצה לגעת ולא יכלו לעצור את התלהבותם ממנו. בהפסקה אותו ילד עם השעון, רצה לשחק בחצר, אבל הוא פחד שהשעון ישרט, יקבל מכה וכו', אז הוא הניח אותו על השולחן ויצא להפסקה עם כל הילדים בכיתה. תלמיד אחד עזב את חצר המשחקים והגיע מוקדם לכיתה, היצר התגבר עליו והוא לקח את השעון והכניס אותו לכיס.

כשחזר הילד ולא מצא את השעון שלו, התחיל לבכות וכולם מסביבו ניסו להרגיעו, לרבות הילד שגנב את השעון. הילדים לא ידעו איך להרגיע את חברים? עד שהגיע המורה ושאל לפשר המהומה? וכשהבין שנגנב

השעון, ביקש מכל הילדים לעמוד עם הידיים על הקיר ולעצום עיניים. הילדים עצמדו עם ידיים על הקיר ועיניים עצומות, והמורה עבר אחד אחד ובדק בכיסים, אותו ילד שגנב את השעון רעד מפחד, הוא הבין שאוטוטו הוא נתפס ויבוש לעיני כל חבריו. הוא כבר דמיין איך מבזים אותו כולם וצועקים לו "גנב גנב!" ואיך המורה והמנהל יטחיו בו "גנב! גנב!" ואחרי כן הוא יסולק מבית הספר וגם הוריו לא יחסכו שבטם, ואף בית חינוך לא יסכים לקבל גנב לשורותיו ומי יודע לאן זה יתדרדר ואיזה עתיד בכלל צפוי לילד שאיכזב את הוריו מוריו וחבריו?

בעודו מהרהר על עתידו המר, עבר המורה כאמור בין הילדים וכשהגיע אליו, מצא בכיסו את השעון והמשיך לבדוק בכיסים של הילדים האחרים ואחר ביקש מכל הילדים לשבת. אמר המורה לכל התלמידים: 'תלמידים יקרים, אני מצאתי את השעון בכיסו של ילד אחד, הילד הזה הוא ילד נפלא, ילד מתוק, אבל היצר הרע הכשיל אותו וגרם לו לקחת את השעון בלי רשות' ובכל הזמן הזה הילד הגנב רועד מפחד ויודע שעוד רגע קט, המורה הולך למסור את השם שלו, והנה התרחיש של מה שדמיין יקרום עור וגידים, והמשיך הילד הגנב לומר לעצמו בלב: 'אם המורה יכריז על השם שלי בפני כולם, אני עוזב את הדת, לא אשאר דתי!' אבל המורה לא אמר בכלל את שם הילד, נהפוך הוא, הוא הסביר בפשטות שזה ילד מוצלח, והיצר פשוט הצליח לעבוד עליו' ואותו ילד גנב הופתע מזה, אבל אמר לעצמו 'כנראה המורה יקרא לי בהפסקה וידבר איתי בארבע עיניים'

אבל המורה לא קרא לו בהפסקה, ועבר גם שבוע ושבועיים והילד הגנב היה במתח, אבל כלום לא קרה. ואחרי חודש שהסיפור כבר נשכח, נרגע הילד הגנב וחשב על מה שהיה והבין שהמורה שלו לא רצה לבייש ולבזות אותו! והמעשה הזה של המורה נכנס בלבו של הילד הגנב כמו ארס של עכנאי והותיר בו רושם עז ביותר, עד כדי כך שהוא אמר לעצמו: 'אם זה רב, כזה רב אני רוצה להיות!' ואמא הרגע החל אותו תלמיד גנב להשקיע בתלמוד תורה, השקיע את כולו בישיבה קטנה וגם בישיבה גדולה והיום הוא ב"ה ראש כולל בישראל.

לימים אחרי 27 שנים נפגש ראש הכולל עם אותו מלמד וסיפר לו אודות אירוע הגניבה, עת שהיה תלמיד שלו, ואיך שהוא המורה הציל אותו מבזיונות ומהתדרדרות במדרון חלקלק ליציאה מעולם התורה והוסיף אותו תלמיד 'אם היום אני רב וראש כולל ולא איזה פושע, זה הכל בזכותך, בזכות המעשה שעשית כלפיי'.

אמר לו המלמד 'רק היום אחרי 27 שנים אני יודע שאתה גנבת את השעון' 'מה זאת אומרת? אתה הכנסת את היד לכיס שלי ומצאת את השעון' 'כן הוצאתי את השעון מהכיס, אבל בבדיקת התלמידים, גם העיניים שלי היו עצומות... עצמתי את עיניי, כי לא רציתי לדעת מי זה הילד שגנב את השעון, כי ברגע שהייתי יודע מי זה התלמיד? גם אם לא הייתי חושף אותו, באופן טבעי הייתי ודאי מביט בו בעין לא טובה, באופן טבעי לא היה לי רצון לקדם אותו, וודאי שלא היה נשאר בי שביב של חשק לעזור לאותו תלמיד, לכן העדפתי לעצום את העיניים ואם לא היית מספר לי, לא הייתי יודע מזה עד עכשיו'.

ואנחנו ראינו ולמדנו איזו תבונה של מחנך, איזו ראייה לטווח ארוך? הרי אם היה בוחר לבזות אותו, היו מסלקים אותו מבית הספר, ההורים היו נוזפים בו ורבים איתו השכם וערב, הוא היה מרגיש לא אהוב, לא בתלמוד תורה וגם לא בבית, והיה נפלט לרחוב ומוצא את עצמו במקומות לא טובים בלשון המעטה'.

הגבאי של בית הכנסת של חסידי סדיגורה נפטר, בנו דוד, שהיה תלמיד ישיבה, לקח את זה קשה מאד, הוא פרק כל עול, עזב את העולם התורה והלך לחיות חיים חילוניים רחמנא ליצלן! הוא גם הפך להיות איש עסקים מצליח ושכח לגמרי את התורה!

עברו השנים, ויום אחד בגיל 32 כשהוא סועד בביתו, קיבל התקף לב, בהחילו אותו למיון, שם עשו לו החייה, אבל זה לא עזר והוא נפטר.

בזמן שהסניטר הוביל אותו לחדר הקירור, יצאה הנשמה שלו מהגוף, היא פגשה את אביו שנפטר בצוותא עם הרבי מסדיגורה והם צעקו עליו 'רשע! אתה לא שומר שבת! אתה לא שומר מצוות! אתה לא לומד תורה! בודאי שמגיע לך התקף לב' והוא הנפטר בכה והם אמרו לו: אתה רוצה לחזור לעולם הזה? 'כן' השיב דוד הנפטר אז תעשה איתנו עסקה 'איזו עסקה, מה שתגידו לי אני מוכן' 'אם אתה יורד לעולם, הנך מתחייב ללמוד שעה אחת ביום תורה' 'כן אני מוכן' ומיד שאמר כן אני מוכן, חזר לחיים, השק החל להתנוענע והסניטר שהוביל אותו, עמעט שקיבל גם הוא התקף לב... עזב את השק וברח בבהלה וסיפר לרופאים את שקרה לו. דוד מיועדניו חזר אחרי כמה ימים לביתו וזכר את מה שאביו והרבי מסדיגורה אמרו לו. הוא התפלל שלא ביקשו שבת או מצווה מסוימת, רק ללמוד שעה ביום.

הוא לא ידע מהיכן מתחילים? אז הוא שכר אברך שילמד אותו תורה. הוא גם רכש כיפה לצורך הלימוד בלבד. אבל התורה מחזירה את האדם למוטב, ולאט לאט נשארה הכיפה, עם הזמן הוסיף כיור חלבי כיור בשרי ואחרי כן שבת וגם ציצית עד שבי"ה שב בתשובה שלמה וחזר להיות כמו שהיה בצעירותו בישיבה.

הוא זכר את ההבטחה שנתן לאביו ולרבי מסדיגורה ומאותו זמן ובמשך 22 שנה לא ויתר על לימוד הדף היומי, גם כאשר נסע לחו"ל או לבית מלון, נהג ללמוד עם החברותא שלו אפילו בטלפון, העיקר לא לפסול!

יום אחד אחרי כאמור 22 שנה, היה לדוד אירוע משפחתי וכל אותו היום כולם היו עסוקים סביב האירוע וכשהגיעה השעה, נסעו לאולם בבני ברק ודוד לא הספיק עדיין ללמוד תורה, ובאמצע האירוע הוא קיבל התקף לב, אמנם לא כמו ההוא מלפני 22 שנה אבל עדיין התקף לב שמחייב להבהיל לאולם את החבר'ה מאירגון ההצלה. הגיעו צוות ונתנו לדוד מכות חשמל והוא התעורר מעט, וכשהוא חצי בעולם הזה חצי בעולם הבא... צעק לעבר הפרמדיקים 'גמרא! גמרא! תביאו מהר גמרא!'

הפרמדיקים הבינו שהוא הוזה ולא התייחסו, אבל היה שם איזה אברך שדווקא לקח את העניין ברצינות ואמר 'גמרא? אתה באמת רוצה גמרא? הנה הבאתי גמרא' 'בבקשה תקרא לי משהו מהגמרא' אבל הפרמדיקים לא ביזבוזו זמן ופינו את דוד לאמבולנס והוא התעקש שהאברך ילווה אותו באמבולנס וביקש שיקרא לו משהו בגמרא,

דוד כבר היה באפיסת כוחות ממש והאברך התחיל לומר דברים מהגמרא, למרות שהיה בטוח שדוד בכלל לא שומע אותו!

אבל כשהגיעו לבית החולים, הוא החל להתאושש ונראה טוב יותר. דוד התעקש שיביאו אליו את אותו אברך שילמד איתו גמרא ליד המיטה, דוד ידע את הסיבה, שהתורה היא החמץ שלו ואם הוא לא ילמד לפחות שעה ביום הוא יפטר מן העולם!

אחרי שבוע הוא שוחרר מבית החולים ומאותו יום גם אם יתהפך העולם! אירוע משפחתי ואפילו אם טראמפ ירצה להפגש איתו בחדר הסגלגל...

תהא סיבה אשר תהא, את הלימוד היומי דוד לא מפסיק! כי כשדוד למד שעה ביום הלב שלו היה ישר, אבל כשהוא זיגזג, גם הלב שלו זיגזג! ואנחנו למדנו שבלי התורה אין חיים תרתי משמע!

משפחה דתית ביררה על מלון שמתאים להם מבחינת כשרות מבחינת צניעות, וכשראו שהכל מתאים שילמו 12 אלף ש"ח וחיכו ליום החופשה. הילדים ספרו את הימים וחיכו בקוצר רוח וחלמו על המלון ועל הטיולים שמחכים להם. כשהגיעה המשפחה למלון ראו מראות לא צנועים בכלל, זה

גם לא היה בשוליים, רוב המשפחות היו רחוקות מתורה ומצוות, אחרי כן הבינו שגם הכשרות, רחוקה שנות אור ממה שהם מקפידים בביתם ובכלל. הם אמרו לפקיד הקבלה, שההזמנה נעשתה בידיעה שהמלון הוא לציבור הדתי והכל

כשר וצנוע, הכל על פי ההלכה ולכן ביצעו את ההזמנה, אבל בפועל אין קשר למה שנאמר להם בעת ההזמנה למציאות העגומה עבורם!

המלון ניסה 'למרוח' אותם וטען שהמשפחה לא הבינה את מה שנאמר, ובכלל הבעיה אצל המשפחה והמלון בסדר גמור, והם חייבים לקבל את זה כמו שזה ושלא יחשבו כלל על החזר כספי. ההורים אמרו שאם יש על המאוננים 12 אלף ש"ח או ללכת בדרך השם, אז אם כל הצער והכאב, עדיף להפסיד 12 אלף ש"ח ולהיות בקדושה מאשר להישאר במלון ולספוג טומאה! הם העמיסו שוב את המזוודות ברכב ונסעו בחזרה לביתם.

הם הרגישו שהם צריכים לפרוק מלבם את אשר עברו, עשו טלפונים עד שהשיגו, אמנם לא ישירות, את רבי דוד אבוחצירה מנהריה. הסיפור של אותה משפחה הועבר לרב, הוא מסר שהמעשה שלהם, זה דבר גדול ולא מובן מאליו, מסירות נפש של ממש ולכן יקבלו פי שלוש ב"ה.

הם הגיעו לביתם ופרקו את המזוודות. כעבור שבוע, התקשרו אליהם מחברת ביטוח, בנוגע לתביעה שנדחתה ונאמר להם, שבאופן חריג ומפתיע, היה עירעור ובחינה מחדש של התיק, והם זכו בסכום של 36,501 ש"ח. שמחו הזוג ומיד חשבו שזה כמו שרבי דוד אבוחצירה מנהריה אמר, שיקבלו פי שלוש! הם התקשרו לעוזר של הרב לבשר לו על הזכייה בתיק ושהם מודים מאד לרבי דוד, שאמר שהם יקבלו פי שלוש, אמנם הם קיבלו תוספת של 501 ש"ח והם כמובן לא מתלוננים על כך... אמר להם העוזר: 'אם רבי דוד אמר לכם, הוא יודע מה הוא אומר, הוא לא אומר סתם, אגב, כמה יצא לכם הדלק?' 'אהה נכון תדלקנו בסכום מזומן של 500 ש"ח'.

אחרי השיחה אמר האב: 'וואו זה היה מדהים סכום ממש מדויק, טוב לא נעשה ענין משקל אחד בודד כלומר 501 במקום 500' ותוך כדי שהם מדברים, אמר אחד הילדים: 'אבא אתה זוכר שבאחד התידלוקים, נפל לנו שקל בודד ולא מצאנו אותו?' ואז הבינו כולם שדבריו של הצדיק רבי דוד מנהריה היו מדויקים להפליא 12 אלף כפול שלוש ועוד 500 ש"ח דלק ועוד שקל בודד שנפל בתחנת דלק וזה מה שקיבלו מהביטוח 36,501.

כי כשאתה עושה מסירות נפש והולך עם השם, הקב"ה משלם לך פי כמה. וכשצדיקים אומרים מוסרים לך מידע, לא תמיד אתה יודע באותו רגע את המשמעות והדיוק, לעתים לוקח מעט זמן כדי להבין את דבריהם.

העלון לזיווג הגון לרות הודיה ורינה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחיבה אמונה בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית ולשראל בת מלכה ולרפואת הרב דב הכהן קוק בן שושנה ותם רפאל בן שרה שיר ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבה בת רחל ודונית אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחיבה בת נעמה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר וחרות בת שרה ולעילוי נשמת שמואל בן שרה ואסף בן בדרה וצאלה בן מרים וזהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ויוסף בן לאה וצפניה בן שלמה ומאיר בן חבובה ואסתר פריידה בת פאבל ואמנון בן זהבה